

UTSTILLING. Viser bare ett sted

Sørlandsutstillingen i ny tapping

Som en prøveordning skal årets Sørlandsutstilling ikke vises mer enn et sted.

JOHAN OTTO WEISSER

KUNSTANMELDER

johanow@online.no

Sørlandsutstillingen 2015

Bomuldsfabriken Kunsthall
12 september – 18. oktober

Det gjør at den ikke må planlegges for ulike lokaler, ikke pakkes og sendes. Det er ikke bare en lettelse rent økonomisk, men gir muligheten til å skreddersy den til de lokalene man har til rådighet. Bomuldsfabriken viser den i år. Som et av de fineste og største lokalene i landsdelen gir det en helt annen situasjon enn det som har vært vanlig. Juryen som består av Ellen Røed, Thomas Hestvold og Sidsel Palmstrøm supplert med vara Randi Grov Berger, har hatt plass til å invitere fire kunstnere/grupper som de mener passer godt med årets tema som er Nesten som natur. Disse er gruppen Katla: Anond Versto/Jonas Ib F. H. Jensen/Mathijs van Gess, gruppen Ytter: Anngjerd Rustand/Anne Marthe Dyvi/Julie Lillelien Porter, Trond Nicholas Perry og Barbro Raen Thomassen.

● Det første som slår en er at et profesjonelt drevet galleri, med god plass og lysopplegg, ordentlig teknisk oppsett for video osv., gjør mye for Sørlandsutstillingen. Den er i første omgang ikke til å kjenne igjen. I tillegg får de enkelte kunstnerne plass til flere verker, som gjør det mye mer interessant å se på for publikum. Det er heller ikke tvil om at de inviterte kunstnerne er med på å heve utstillingen betraktelig. Det er ikke tilfeldig at hele det første rommet i utstillingen er dominert

av to av de inviterte, gruppen Ytter og Barbro Raen Thomassen.

● Lenger inne har den inviterte gruppen Katla en flott installasjon: Tight Squeeze Through A Birds-Eye view. Installasjonen tar utgangspunkt i et kart som er laget over et flytende oljeflak og /eller malingslag. Den består av kart, tekst, videoer og objekter. Tekstene og videoen tar oss med på en fantastisk reise hvor vi hele tiden er i nærheten av ting vi kjenne godt, som plastkanner og avskallende maling. Nydelig montert og vakkert utført er dette utstillingens høydepunkt. Tvetydigheten gjør at det åpnes et stort rom for opplevelse og refleksjon.

● Sølvi Strand viser Broken Silence (1-4) som er fire fotografier av et delvis utbrent hus, tatt over en periode som strekker seg over flere årstider. På det første bildet er huset stramt dekket av presenninger, men etter hvert slites disse, så huset får et mer og mer oppgitt preg. Enkelt, vakkert og upretensiøst. Debutanten Kirsti van Hoegee viser tre svart/hvite fotografier; Tales of Conduct and Courage #1-3, tre døde nattsvermere tatt med fin sans for stemning og komposisjon.

● Det er også to videoprojekter som vises i et eget rom i annen etasje. Det første er Hilde Skeviks Interrupted Migration som i svart/hvitt viser dyr som vandrer i et fugleperspektiv. Distansert og poetisk inviteres publikum til å trekke egne sammenlikninger og konklusjoner. Sterkt politisk uten å være belærende. Det andre er Ellen Henriette Suhrkes Forvilede arter om konsekvenser av innføring av fremmede arter til

Katla leverer årets høydepunkt, installasjonen Tight Squeeze Through A Birds-Eye View FOTO: JOHAN OTTO WEISSER

En overdrevet lang tankbil; Dino er Hilde og Bård Tørdals kommentar. FOTO: JOHAN OTTO WEISSER

Kirsti van Hoegees Tales of Conduct and Courage #1-3 er vakkert og formmessig solid. FOTO: JOHAN OTTO WEISSER

Australia. Interessant med ulike perspektiver på hva dyrene representerer, men kunne vært strammere redigert.

● I forhold til de inviterte, er det naturlig nok mange av de andre

verkene som virker litt puslete. Dette understreker at de grunnleggende problemene i utstillingen, ikke er løst. Forholdet til tematikken er ofte uklar eller tilfeldig, og her er det ingenting i tekstene som følger utstillingen

som gir en åpning inn mot de enkelte verkene. En mer gjennomarbeidet formidling trengs. Men om det er noen vei videre for Sørlandsutstillingen, så er det i den retningen.

Langt fremskreden musikalsk galskap

SYMFONISK SHOW

Kristiansand Symfoniorkester

Solister og dirigenter: Aleksey Igudesman (fiolin) og Hyung-ki Joo (klaver)

Musikalsk leder og perkusjon:

Edoardo Giachino
Kilden, Konsertsalen

Nå har Igudesman & Joo vært i Kristiansand også. For full musikk. De var i Bergen under Festspillene i år, og gjorde brak-suksess sammen med Bergen

Filharmoniske Orkester. Nå var det med KSO, og våre symfonikere fikk være sterkt medvirkende i et show sprudlende av klassisk, jazz, filmmusikk, pop og rock, ja føy til verdensmusikk – så har vi vel sann omtrent dekket det. Big Nightmare Music – en allusjon til Eine Kleine Nachtmusik av Mozart, begynner selvsagt med Mozart. Eller nesten i alle fall. Gamle Wolfgang dukker stadig opp, og det gjør sannelig mange av de andre heltene fra det klassiske repertoaret også. Ikke minst Rachmaninov, sammen med Celine Dion. Og Gloria Gaynor – var det sammen med Sergei

Rachmaninov? Eller var det Johann Strauss? Ånei, det var Fritz Kreisler. Og James Bond. Og Mozart. På tyrkisk. Bach og Vivaldi var også innom. Og Ennio Morricone.

Aleksey Igudesman og Hyung-ki Joo, den første opprinnelig fra Leningrad, født i 1973, den andre like gammel, født i England av koreanske foreldre. De to møttes som tolvåringer, begge i klassisk skoleing da. Sammen har de utviklet en rekke show der de ved å ta et skritt til siden fra den vanlige klassiske konsertformen, har skapt en helt særegen underholdning, litt i arv etter Victor Borge

og andre musikalske entertainere, men så utrolig elegant, intelligent, frekt, velartikulert og så veldig mye mer moderne og tilpasset vår tid, enn forgjengerne, selvsagt.

De to er hver for seg eminente musikere, Joo en fremragende pianist, Igudesman en ditto fiolinist. Dermed kan de tillate seg store musikalske utfordringer, bringe det over i det absurde, vri og vrenge og karikere, og komme ned på alle ti fingre eller begge ben – på en suverent overlegen måte. De er dessuten gode skuespillere, arrangører, sangere, dansere og så videre, og de

får hele orkesteret med på notene (hehe) og vel så det. Musikerne i Kristiansand Symfoniorkester har i uken som gikk antakelig måttet gå noen runder med seg selv: Kan vi være med på dette? Svaret var tydelig i torsdagens konsert. De var hundre prosent med. Hele orkesteret gjøglet, sang, danset, fjollet og var presise og årvåkne i forhold til de to gærningene – og det hele fungerte perfekt. Så muntert har det neppe vært på en KSO-konsert noen gang før.

EMIL OTTO SYVERTSEN